

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΗΘΕΙΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνα..... 8.

Ἐν τῷ ἔξωτερίῳ » 10

Πᾶσα αἰτήσις δεόν νά γίνηται πρός τόν
ἐκδότην, ὡς καί πᾶσα ἀποδείξις πληρω-
τῆς δεόν νά φέρη τήν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καί ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΞΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δέν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δέν επιστρέφονται.

ΠΕΡΙ ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΕΙΩΝ

Τήν Κύπρον δέν διακρίνει τὸ ἐπι-
χειρηματικὸν πνεῦμα, οὐδὲ ὁ ζήλος
τῆς ἰδρύσεως βιομηχανικῶν καταστη-
μάτων, ἀπερ ἀκμάζουσιν ἐν πλείσταις
προηγμέναις χώραις, καί εἰς τοῦτο
λίαν εἰκότως ἀποδίδεται ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον ἡ ὀλεθρία αὐτῆς στάσις, ἥ-
τις οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ καταφανὴς ὀ-
πισθοδρόμησις. Πάντα τὰ ἔθνη καί
πᾶσαι αἱ κοινότητες αἱ διατελοῦσαι
σήμερον εἰς ἀνθηρὰν καὶ ἀκμαίαν κα-
τάστασιν ὀφείλουσι τῇ ἀνάπτυξιν
αὐτῶν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐπι-
χειρήσεις, ἐνῷ ἐξ ἐναντίου ὅσοι λαοὶ
ἠρξέσθωσαν εἰς ὅ, τι πατραπαράδοτον
εὖρον ἐστερηθῇσαν παντάπασι τῶν α-
γαθῶν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Δυσ-
τυχῶς ἡ ἡμετέρα νῆσος δὲν ἀποτε-
λεῖ μέρος τῶν πρώτων, οἱ δὲ κάτοικοι
αὐτῆς ἐτήρησαν, εἴτε ἐνεκα τῶν δυσ-
χερῶν περιστάσεων, εἴτε ἐνεκα τοῦ
δειλοῦ καὶ μὴ ἀποφασιστικοῦ αὐτῶν
χαρακτῆρος, τὰ ἀρχαῖα τῶν προγό-
νων τῶν ἔθνη σχετικῶς πρὸς τὸ ὑπ'
ὄψιν ἡμῶν ζήτημα, καὶ τοῦτου ἐνεκα
εὐρίσκόμεθα σήμερον εἰς τὴν οὐχί εὐ-
δρεστον ταύτην κατάστασιν.

Πολλὰκις ἐγένετο λόγος, ὅπως ἂν
μὴ ἄλλο - ἰδιόθη ὧς τις εἰς τὴν ἱ-
δρυσιν βαμβாகουργείων, ἀπερ λειτουργ-
γοῦντα ὁ ἀπέφερον σπουδαῖον ὄφελος
εἰς τὴν νῆσον, σὺν τούτῳ δὲ μεγάλῃ
τάξει ἀπόρων θὰ εὕρισκον ἀνακούρσιν
ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς
τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσε-
ως οὐδαμῶς πιστεύμεν, ἐπιτρέπεται
ν' ἀμφιβάλλωμεν, καθότι ἱκανοί, ὡς
γνωστὸν, ὑπάρχουσιν οἱ παρ' ἡμῖν δυ-
νάμενοι ν' ἀποδύωσιν εἰς τοιαύτας ἐ-
πιχειρήσεις. Ὅσον δ' ἀποβλέπει εἰς τὴν
ἐξόδευσιν τοῦ κατεργαζομένου πράγμα-
τος, καὶ αὐτῇ μόνῃ ἡ ἐγχώριος κατα-
νάλωσις θὰ ἴσκει, ὡς δὲν ἀμφιβάλλο-
μεν, ν' ἀποφέρῃ ἱκανὰ κέρδη, ἀπερ θὰ
ἠδύναντο νά ἐνθαρρύνωσι τοὺς δυνά-
μενους καί εἰς μεγάλῃ τέρως καὶ κατ'
ἀκολουσίαν ἐπιχερδιστέρας ἐπιχειρή-
σεις.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν στατιστι-
κὴν τῆς νήσου, καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ

1882—1890 ἐξήχθη τῆς Κύπρου ἀ-
κατέργαστος βάμβαξ δλ. 2,587,611
ἀξίας Λ. 138,358 καὶ εἰσήχθη κα-
τεργασμένος δλ. 982,320 ἀξίας Λ.
136,957. Ἦτοι, εἰσήχθη κατεργα-
σμένον πρᾶγμα τὸ ἐν τρίτον περίπου
τοῦ ἐξαχθέντος ἀκατεργάστου καὶ ἐ-
πληρώσαμεν σχεδὸν διὰ τὴν εἰσαγω-
γὴν ὅσα ἐλάβομεν ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἐκ τούτου καὶ μόνου καταρτίζεται
ὅποσα κέρδη θὰ ἐκαρπούτο ἡ νῆσος,
ἐάν ἡμῶρι τοιούτων καταστημάτων.
Ἄλλως τε ὡς παράδειγμα δύνανται
νά χρησιμεύσωσιν ἡμῖν καὶ αὐταὶ αἱ
χώραι αἱ μὴ δυνάμεναι νά κανυγθῶσιν
ἐπὶ μείζονι ἀναπτύξει καὶ προόδῳ τῆς
ἡμετέρας νήσου, ὅσον ἡ Κιλικία, ἐνθα
πάνυ εὐδοκίμως ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦν-
ταίον λόγου νηματοκλωστήων. Οὐδε
δύνανται τις νά προσασιθῇ ὅτι ὁ βάμ-
βαξ τῆς Κύπρου δὲν κατασκευάζεται ἱ-
σως καλὸν νῆμα, διότι αἱ γενόμεναι
ἐσχάτως δοκιμαὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς
βάμβακος εἰς Ἀγγλίαν πρὸς κατεργα-
σίαν παρέσχον πολὺ ἐνθαρρυντικὰ
ἀποτελέσματα.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἡ Α. Β. ὁ Μέγας
Ἀρμοστής ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς Βουλῆς διὰ
τοῦ κατωτέρω δημοσιευμένου λόγου.

ΚΥΡΙΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ,

Πάνυ εὐπροσύνως συναντῶμαι πρὸς
ὑμᾶς ἐνθάδε καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς νά
ἐπιληρθῇτε τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς συν-
όδου. Ἀναθεωρῶν τὸ ἔτος, ἀπερ πα-
ρήλθεν ἀρ' ὅτου τὸ ὑστάτον προσηγό-
ρευσα ὑμᾶς ἐντεθεῖν, ἔχω νά συγχα-
ρῶ ὑμᾶς ἐπὶ τῷ ὅτι τὸ τῶν δημοτριά-
κων καρπῶν θέρος ὑπῆρξεν ἐκ τῶν με-
γίστων τῶν ἡδὴ γνωστῶν ἐν Κύπρῳ.
Αἱ διὰ τὴν δεκάτην βεβιωθεῖσαι πο-
σότητες κριθῆς, βρώμης καὶ σίτου ἐ-
ποίκιλλον ἀπὸ 25 τοῖς 100, ὡς ἐν τῇ
περιπτώσει τῆς κριθῆς, μέχρι τῶν 60
ἐπὶ τοῖς 100 καὶ πλέον, ὡς ἐν τῇ πε-
ριπτώσει τοῦ σίτου, ὑπεράνω τῶν κα-
τὰ τὸ ἔτος 1892 ποσοτήτων, ἐνῷ ἡ
βεβαίωσις ὁρόβου ὑπῆρξε πολλῶν μί-
ζων τῶν 200 ἐπὶ τοῖς 100 ὑπὲρ τὴν
τοῦ προαδόντος ἔτους. Δυστυχῶς αἱ
ἐν ξέναις ἀγοραῖς ἐπιτευχτέαι τιμαὶ δι-
ετέλεσαν χαμηλαὶ συνεπαγαγούσαι
σπουδαῖαν ἐλάττωσιν εἰς τὰς ἐξαγω-
γάς. Ὡς δὲ πληροφροῦμαι μεγάλῃ

ποσότητες σιτηρῶν ἀπομένουσιν εἰσέτι
εἰς χεῖρας τῶν παραγωγίων, τῶν ἄλ-
λων γεννημάτων ἢ ἀποδόσις ὑπῆρξε
μεταξὺ τις, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐπηρεά-
σθησαν ὑπὸ τῆς ἐπικρατούσης ἐμπο-
ρικῆς καχεξίας. Ἡ ἐσοδεία τῶν χα-
ρουπίων ἐβλάσεν περίπου τὸν μέσον ὀ-
ρον, ἀλλ' αἱ τιμαὶ διετέλεσαν χαμη-
λότεραι ἢ πέρυσιν. Ἡ συγκομιδὴ τοῦ
οἴνου ὑπῆρξεν ἐξαιρετος, τοῦ κατασκευ-
ασθέντος μαύρου δεικνύοντος αὐτῶν
68 ἐπὶ τοῖς 100 ἢ τὰ παρελθόν ἔτος,
καὶ ὡς βεβαιούμεαι ἡ ποιότης εἶνε κα-
λὴ αἱ τιμαὶ ὅμως τοῦ σπουδαίου τού-
του εἴδους ἐξακολουθοῦσι χαμηλότερα-
ται. Φοβοῦμαι ὅτι αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ,
ὡς εὐρίσκουσι πάντα τὸ ἐμπορίου τὰ
εἶδη, θὰ ἔχωσι δυσάρεστον ἀποτέλεσμα
ἐπὶ τῶν δημοσίων προσόδων, αἵτινες
διὰ τὰς ἀλλοτρίους τὰς τοῦ ἔτους 1893
93. Τὸ σύστημα τῆς ἐξόδος λήψι-
ως τῆς δεκάτης ἐν ἀπαξ ἀπάσῃ τῇ
νῆσῳ ἐτηρήθη, ἀπέβη δὲ ὅσον καὶ πέ-
ρυσιν ἐπιτυχές. Μετὰ λύπης μου λέγω
ὅτι ἡ γαλλοὶ ἐνέσκηψε καὶ πάλιν ἐν
Εὐρώπῃ καὶ ἐν γείτοσιν ἡμῶν χώραις
καὶ ὅτι ἡ κυβερνήσις ἠναγκάσθη νά
λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα, ὅπως προ-
φυλάξῃ αὐτῆς τὴν Κύπρον, αἵτινα πα-
ρέσχον προσκόμματα τινὰ εἰς τὴν συν-
αλλαγὴν τῆς νήσου. Μετὰ λύπης ἀνα-
φέρω ὅτι ἡ ἐνέσκηψις τῆς νόσου ταύτης
μεταξὺ τῶν ἐν Μίκελ προσκυνητῶν ἐ-
πήνεγκε τὸν θάνατον πολλῶν κατοίκων
τῆς Κύπρου, καὶ ὅτι ἔχομεν νά θρηνη-
σωμεν τὴν ἀπώλειαν τινῶν ἐκ τῶν σε-
βαστοτέρων μελῶν τῆς μαυμαθανικῆς
κοινότητος. Μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς
παρελθούσης συνόδου τοῦ συμβουλίου
ἐλάβον τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς
δαπάνην ἐπὶ δημοσ. ἐργῶν κατὰ τὸ π.ἔ.
ποσῶ 2,000 λιρῶν, πλὴν τοῦ ποσοῦ
τοῦ πρὸς τοῦτο ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ
συμβουλίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Οὐ-
δεμία εὐκαιρία παρουσιάσθη, ὅπως
συμβουλευθῶ τὸ συμβούλιον περὶ τοῦ
ζήτηματος τούτου, ἀλλὰ τὸ εἰρημέ-
νον ποσὸν θὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῷ περὶ
συμπληρωματικῆς γρήψεως νομοσχε-
δίῳ, ὅπερ τεθῇσεται ἐνώπιον ὑμῶν
ἐν καιρῷ πῶ δέοντι.

Ὁ διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ἐπερχομέ-
νου ἔτους προϋπολογισμὸς ἐτοιμασθεὶς
τεθῇσεται ἐνώπιον ὑμῶν. Τῇ συστά-
σει τοῦ γεωργικοῦ συμβουλίου ἡ κυβερ-
νήσις ἐνέκρινεν ἐν εἰδεί πειράματος
σπουδαίαν μεταβολὴν ἐν τῷ συστήμα-
τι τῆς καταστροφῆς τῆς ἀκριδος διὰ
τὸ ἔτος τοῦτο. Τὸ σύστημα, ὅπερ ἐγένε-
το παρελθόντος, συνίσταται εἰς τὸ προ-

σφίρειν γενναῖον ποσὸν ὡς τίμημα δι'
ἀκριδος συλλεγομένης καὶ φερομένης
εἰς ὠρισμένους σταθμούς, ὅπου θὰ ζυ-
γίζωνται καὶ καταστρέφονται. Ἡ πρό-
τασις αὕτη εἶνε ἐξ ἐκείνων πιστεύω,
αἵτινες τυγχάνουσιν ἀσπασταὶ εἰς τὰ
αἰρετὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τούτου.
Πείποιθα δὲ ἐπ' αὐτὰ καὶ ἐπὶ πάντα
ἄλλον ἔχοντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ λαοῦ,
ὅπως προτρένωσι τοὺς χωρικοὺς νά
πράξωσι πᾶν τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς πρὸς συλ-
λογὴν ἀκριδῶν καὶ οὕτως ἐξασφαλι-
σωσι τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πειράματος.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον τοῦ
συμβουλίου ἐλάβε χώραν μεγάλη συ-
ζήτησις περὶ τοῦ κτηματολογικοῦ
γραφείου. Κατόπιν συντόνου σκεψίως
ἀπερσίσθη νά σταματήσῃ ἡ γὰρ τῶν
δημοσίων προσόδων γεωδαισία,
ἡ ὅσην ἐξήγαγε ἀπὸ τίνος χρόνου, τε-
πρὸς ἀφιέρωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς γεωδαισί-
ας ταύτης μέχρι τοῦδε δαπανωμένου
χρήματός, εἰς βελτίωσιν τῶν ὑποχρόν-
των προσωπικῶν τε καὶ ἀρχείων τοῦ
κτηματολογικοῦ γραφείου. Πολλὰ ζή-
τήματα, ὧν ἐλλείπει χρόνου τὸ συμ-
βουλίου ἐκωλύθη πέρυσιν νά ἀντιληφθῇ,
προσάχθησαν ἐκ νέου, συνιστῶ δ'
αὐτὰ εἰς τὴν ἐμβριθεστέραν ὑμῶν σκέ-
ψιν. Νομοσχέδιον πραγματευόμενον τὴν
διὰ διατήρησιν διαθέσιν τῆς περιουσίας,
τεθῇσεται καὶ πάλιν ἐνώπιον ὑμῶν, ὅθ'
εἰσηγούμενη δὲ νίαν ἐξέτασιν αὐτοῦ δι'
ὑπεπιτροπῆς, ὅπως τεθῶσιν αἱ διατά-
ξεις αὐτοῦ ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν εὐχῶν
καὶ περιστάσεων τοῦ κοινοῦ.

Παρά τε τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ εἰς
τοῦ τίνος μέλους τοῦ συμβουλίου ἡτοι-
μάσθησαν νομοσχέδια πραγματευόμε-
να τὰ προσόντα, τὸν διορισμὸν καὶ τὴν
μισθοδοσίαν τῶν δημοδιδασκάλων, καὶ
ἄλλα ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν
παιδείαν. Αἱ ἐν τοῖς νομοσχεδίοις του-
τοις ἐμπεριεχόμεναι προτάσεις ὑποβλή-
θησονται εἰς τὴν σκέψιν ὑμῶν. Θαρ-
ρύντως δὲ πέποιθα ἐπὶ τὴν ὑμετέραν
βοήθειαν καὶ συνεργασίαν, ὅπως ταῦ-
τα διαταχθῶσιν οὕτω πως, ὥστε νά
καταστῶσι λυσitelεῖς βάσεις νομοθε-
σίας ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητή-
ματος. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον
τοῦ συμβουλίου ἐψηφίσθη νομοσχέδιον
πραγματευόμενον τὴν παραδοχὴν καὶ
ἐγγραφὴν δικηγόρων, ἀλλὰ δὲν ἠδυνή-
θη νά παρὰσχῶ εἰς αὐτὸ τὴν συναί-
νεσίν μου ἐν οἷα μορφή εἶχε ψηφισθῇ.
Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τεθῇσεται ἐκ-
νέου ἐνώπιον ὑμῶν, εὐελπιστῶ δὲ ὅτι ἡ
μορφή, ἐν ἣ νῦν τυγχάνει ἐσχεδιασμέ-

νον, ἔσται εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ συμβούλιον. Δύο σπουδαῖται νόμοι, ὁ περὶ πυρρῶδων νόμος τοῦ 1889 καὶ ὁ περὶ τοῦ καθολικῶς βλάπτειν τὰς ἰδιοκτησίας νόμος τοῦ 1891 λήγουσιν ἐφέτος.

Νομοσχέδια δὲ πρὸς διευθέτησιν τῶν αὐτῶν ζητημάτων ἐν μορφῇ κατὰ τι διαφόρῳ τελεῖται ἐνώπιον ὧμων. Ὁ ἐν εἰς 1888 ψηφισθεὶς νόμος περὶ διακανονισμοῦ τῆς μηχανοκίνητης ἐκδόσεως εὐρέθῃ ἐστὶν ἡ περὶ τῆς ἀπορροῆς. Νομοσχέδιον δὲ προποιοῦν αὐτὸν τελεῖται ἐνώπιον ὧμων. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων, ἅτινα θὰ προσκληρῇτε νὰ λαβῇτε ὑπὸ σκέψιν, τὰ σπουδαιότερα εἰσὶν τὰ ἀκόλουθα. Νομοσχέδιον περὶ συνταξιοδότης καὶ προποιοῦσας τῶν νόμων τῶν ἀσφαλίσεων τὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν ἀποδοῦντων ἐθωμανῶν ὑπακόων. Νομοσχέδιον περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἐν ποινικῇς ὑποθέσεσι παραδοχῆς μαρτυριῶν τινῶν. Νομοσχέδιον περὶ τῆς διευκολύνσεως τῆς ἀνακατασκευῆς τῶν διὰ κατωγῆς μεταβιβάσεων κτημάτων μεταπαρασχεῖται περὶ τῶν τῆς μετῴσισης καὶ μετῶν, ὅπως πλεονεκτήματα εἶνε μεγάλῃς σπουδαιότητος διὰ τὰ γεωργικὰ συμφέροντα καὶ δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή κέρπου. Ἡ διακρίσις ἐπιθυμία μου, ἥν εἶπα βέβαιος συμπεριεσθῆ καὶ ὑμεῖς ὅλοι, εἶνε νὰ καταστή ἡ ἐπὶ θύραις σύνοδος παραγωγή τοιαύτων νομοθετικῶν ἀποτελεσμάτων, ὅσα ἀποβῶσι διαρκεῖς ὠφελείας πᾶσι εἰς τὴν εὐστω καὶ εὐμερίαν τῆς νήσου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ.

Πάντες τῶν τέκνων ἡμῶν κηδόμεθα καὶ πάντες σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνεργούμεν καὶ πράττομεν. Ὅτι δὲ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, τὴν ὕψιν οὕτως εἶπεν ταύτην κατὰ τὸν τοῦ ἀνθρώπου, δύναται ὁ καὶ νὰ διαπλασθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον ὅσον τὸ ἐφικτὸν ἀναλόγως τοῦ τε διαπλάττουτος καὶ διαπλαττομένου οὗτος νομιζόμεν ἀντιλήπει. Πρὸς τοῦτο ἐπιτραπέσιον ἡμῖν νὰ προτάξωμεν τινὰ σχετικὰ τοῦτοις περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡλικίας τοῦ Πλάτωνος, τοῦ περιουσιῶν καὶ διακρίνοντος πάντα ἀνθρώπων.

τῆς ψυχῆς.

Εἰ καὶ τὸ ὅμα τοῦτο λίαν δυσανάλογον πρὸς ἡμᾶς, ὅμως λίαν ἀρμόδιον καὶ ἀναγκαῖον ὡς περὶ τὰς εἰπεῖν νὰ παρακαταρτίαν ἐν τῷ προεργασίῳ περὶ παιδὸς ζητήματα ὅσον τὸ ἐφικτὸν, ἀφοῦ καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις ἡμῶν πράξεσι καὶ ἐνεργείαις ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐργεῖται καὶ διευθύνει, μὴ φαίνεται ἡμεῖς ἀλλ' ἐπαισθητῇ πως γινόμενῃ. Ἐν ταῖς βωτικαῖς δηλ. πράξεσιν αἰσθάνομεθα αὐτῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἡθικαῖς καὶ πολιτικαῖς ἰδουμέναι τῶν νεωτέρων. Ἡ νουὸς τις διευθύνει τὸ μηχανήματα τῷ προεργασίῳ, τίς ἐξουσιάζει

τοῦ πηδαλίου τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων, καὶ τίς τέλος δόξει τὸ ἀνθρώπων πρὸς τὸν ζητούμενον σκοπόν; Ἐν θαλάσῃ τίς ὑπερῆκε τὰ μακρόμενα στοιχεῖα, τίς ἀποσοβεῖ τοὺς κινδύνους; Δύναται τις ν' ἀμειβάλλῃ ἐπὶ οὐδαίς ἄλλοις εἶνε πρὸς ἡ ψυχῇ;

Ἐν πᾶσι λοιπὸν τοῦτοις διαφανομένῃς τῆς ψυχῆς ἐν ταῖς ἐργασίαις ἐν ταῖς σκέψεσιν ἐν ταῖς διωτικαῖς μερίμασις καὶ π. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς ὁνειροῖς, ἐν γενεῇ δ' ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ ἐν πάσῃ τῇ ὑπάρξει ἡμῶν, οὐ μόνον ἀπὸ σκοποῦ δὲν θεωροῦμεν τὴν περὶ ταύτης διατριβήν, ἀλλ' ὁρίσσομεν καὶ ἀναγκαῖον εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ θὰ ἦτο ἐὰν ἐπράττει τοῦτο ἡ ἐπεδίδετο τῇ θείᾳ ταύτῃ καὶ λυσιστελεῖ ἀσφαλῶς, θεωρῶν τὴν θαύμασιωτάτην λειτουργίαν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Ἀλλῶς τε καὶ ὁ Θεὸς ἀμέσως μετὰ τὴν πᾶσιν παρουσιάζει ἡμῖν τὸ ζήτημα τῆς ψυχῆς. «Καὶ γὰρ ἡ δὴ δὴν ἐκ τῆς γῆς ἐπλάσσε τὸν ἄνθρωπον κατὰ εἰκόνα ἑαυτοῦ καὶ ὁμοίωσιν καὶ ἐνεύρησεν αὐτὸν πνεῦμα ζωῆς». Γερ. Ἡ εἰκόνα αὐτῆς ἐστὶν αὐτῇ ἡ ψυχῇ, ἥν ἐνένηκεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὁδηγὸν καὶ ἰθὺντορα αὐτοῦ. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπ' ἀρχῆς τῆς δημιουργίας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς κοσμογονίας ἡ ψυχὴ παρίσταται τὸ κυριώτατον καὶ εὐγενέστατον μέλημα καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς οὖν λίαν ἀσχοποῖ αἱ πράξεις ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἐμμενόμεν περὶ ψυχῆς, εἰς τὸν κόσμον, ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὅποιον τὸ εἶδος καὶ αἱ ἰδιότητες αὐτῆς.

Ἡ ψυχὴ λοιπὸν, ἥν ἄλλως εἶπεν καὶ ὁ νοῦς ἡ ἡ διάνοια ἡμῶν παρίσταται, κατὰ μὲν τὴν φιλοσοφίαν ἐστὶν οὐσία πάσης ὅλης καθαρεύουσα, ἀπλῆ, ἀδιαιρέτος ἀφάρτος καὶ ἀθάνατος (ἡ κατ' ἄλλους) οὐσία αὐτὸς ζῶσα, λογικὴ ἀθάνατος, νεκρά, διανοητικὴ καὶ ἐν ὑπόστατος. Κατὰ δὲ τὴν ἱερὰν Γραφὴν ἡ τὴν Θεολογίαν ἡ ψυχὴ ἐστὶν αὐλὸς, ἀόρατος καὶ ἐν γένει εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ κατὰ τὴν ζωὴν ἡμῶν κατοικίᾳ αὐτῆς, ἡ λοιπὸν περιέργως ἐπιζητούμεν καὶ πάντες θελοῦμεν νὰ μάθωμεν, εἰρήσῃ ἐν παρόδῳ, ἐπὶ κατ' ἄλλους μὲν εὐρίσκεται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, κατ' ἄλλους εἰς τὴν καρδίαν καὶ κατ' ἄλλους εἰς ὅλον τὸ σῶμα, ὁ περὶ ὁριότερον καὶ λογικώτερον φαίνεται. Ἐἴτε οὕτως ὅμως, εἴτε ἄλλως, ὁ μολοῦντες περὶ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ δύναμεθα ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς οὐσίας αὐτῆς, ἥν παραδεχόμεθα ὅλον καὶ ἀόρατον. Μόνον καὶ μόνον ἐνταῦθα δύναμεθα εἶπεν περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ δυνάμεων αὐτῆς ὅς ἀριδῆλως βλέπομεν καὶ περικυκλοῦμεν ἀσθενόμεθα οὐδαίς δ' ὁ ἀντιλήγων πρὸς τοῦτο. Καθότι ἐκ τῶν ἐνεργειῶν ἡ τῶν κινήσεων τινος εἰκαζόμεν αὐτὴν, καὶ ἐπομένως νοοῦμεν τὴν ἐργεῖται, ἡ τὴν δύσιν αὐτοῦ, νοοῦμεν τὸν βαθμὸν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

Ὅτι καὶ περὶ τῆς ψυχῆς αἱ πάντες

αὐτῆς δυνάμεις, εἰς ἡ αἰσθησις, ἡ σκέψις, ἡ μνήμη, ἡ βέλῃσις καὶ ἡ ἐνεργεία, ἡ (ἄλλως) ἡ συνείδησις ἡ αἰσθησις, ἡ ἀντιλήψις ἡ μνήμη καὶ ἡ ἐπιψία, αἱ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεργοῦσαι, καὶ ὅλον τὸν βίον αὐτοῦ ὑποδεκνύουσι τὴν ὅξιν τῆς ψυχῆς καὶ προσεπιμαρτυροῦσιν αὐτῇ μεγαλειότητα καὶ θεῖαν ὄντως ὑπαρξίν καὶ καταγωγήν. Αἱ δυνάμεις αὗται τῆς ψυχῆς δυνάμεθα ὡς ἐν παρόδῳ νὰ προσθεώμεν ἐπὶ φυσικῶς δὲν ἀνεπύχθησαν μὲν ἐξ ἑαυτοῦ ἐκαστῶ ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἀνθρώπινος γενεᾶ εὐμορεῖται τούτῳ, ἐξ ἑαυτοῦ καὶ ὄντως ἐπὶ γῆς φαίνεται αὐτῇ βασιλεὺς πάσης τῆς κτίσεως. Διὰ τῶν ψυχικῶν δὲ τούτων δυνάμεων τῶν συστατικῶν τῆς ψυχῆς συγκροτεῖται συγγρόνως καὶ ὁ νοῦς ἡ τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Ὡς οὖν ὁ νοῦς ἡμῶν ἐκαστῶ ἐκ τῶν εἰρημένων δυνάμεων. Καὶ ἂν αἱ δυνάμεις αὗται εἰσὶν ὁμογεῖς, ὁμογεῖς εἴσεται καὶ ὁ νοῦς ἡ τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Ἀπλοῦς ἂν ἡ συνείδησις ἡμῶν ἔχῃ τὴν ἀρμόδιαν δύναμιν τοῦ νὰ πειροφρητῇται ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως καὶ τῶν διαφόρων ἡμῶν καταστάσεων, ἂν ἡ ἡμετέρα αἰσθησις εἶνε εἰς κατὰστασιν νὰ αἰσθάνηται τὰ ἐκτός αὐτῆς προσβάλλοντα αὐτῇ ἀντικείμενα (νὰ βλέπῃ δηλ. διὰ τῆς ὁράσεως, νὰ ἀκούῃ διὰ τῆς ἀκοῆς νὰ αἰσθάνηται τὸ ἡδὺ ἡ τὸ πικρὸν διὰ τῆς γεύσεως, νὰ αἰσθάνηται τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν διὰ τῆς ἀσπασίας καὶ τέλος νὰ αἰσθάνηται διὰ τῆς ἀφῆς) ἂν ἐνῶ αἰσθανόμεθα τι, νοοῦμεν καὶ τὸ οἶτιον τῆς αἰσθήσεως ταύτης δηλ. ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μᾶς ἐκκαμεν νὰ αἰσθανθῶμεν οὕτω, ἡ νὰ τὸ ἀντιληθῶμεν, ἂν δυνάμεθα μετὰ τὴν ἐπὶ τινος αἰσθητήριον ἐργεῖται ἡ ἐντύπωσιν νὰ συγκρατῶμεν εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ μετὰ παρίενσιν χρόνου καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα αὐτὸ ἂν δυνάμεθα τέλος νὰ διακρίνωμεν τὰς σχέσεις καὶ διαφοράς, ὅς δύνανται νὰ ἔχωσι τὰ προσβάλλοντα τὰ αἰσθητήρια ἡμῶν, ὁ ἄρα αἰσθητήριον, τότε καὶ μόνον τότε δύναμεθα νὰ καταγνώμεν, ὅτι λεκτέμεθα νοῦν καὶ πνεῦμα ὡς ἐπομένως καὶ ψυχὴν ὡς ἐπὶ. Ἀν ὅμως τούτων τινος μὲς τῶν ἐργειῶν, δυνάμεων τῆς ψυχῆς στερηθῶμεν, π.χ. τῆς μνήμης, ἐκπίπτομεν τῆς ἀνθρώπινος ἀξίας ὡς ὁ Γάλλος Βρουσσέντος ἐς τὸ πρῶν ἀντὶ ἀνεπύχμενος καὶ ἰσχυρὸς ἦν, μετὰ ταῦτα δὲ λησμονηθεὶς καὶ ἐξουτελισθεὶς ἐνεκεν τῆς στερήσεως αὐτῆς. Ὡς δ' οὐ οἶς αὐτοῦ Ὁδῶτων διηγείται εἰς τὸ «Ejsai philosophique sur les phénomènes de la vie», οὕτως εἶχε μνήμην ἐξαίσιον καὶ σπανίαν. Ἡ μνήμη δὲ, ὡς εἴπομεν, ἐστὶ μία τῶν κυριωτέρων δυνάμεων τῆς ψυχῆς ἡ τοῦ νοῦς. Ὡς οὖν ὅμως παλὼν ὑπὸ ἀποπληξίας ἐθεραπεύθη κατὰ εἰς ἡμῖν, ἐπὶ τῇ μένῃ καὶ ποτὲ δὲν ἔδυνάτο κατόπιν οὐδ' ἂν προσεργεῖται νὰ γράφῃ, ὅπως τὰ ὁμιλητικὰ ἡ τὰ κύρια ὁμίματα οὐτε εἰς τὴν Γαλλικὴν, οὐτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

κὴν. Ἐὰ ἄλλα ὅμως εἶδη τοῦ λόγου ἡσάνεσιν αὐτὸν πρόχειρα ὡς τὸ πρῶν. Τα εἰθῆτα ἡρχοντο εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἐπαισθητικῶς καὶ συνήθους, αὐτὰ κατὰ τὴν οὐσίαν τὸν σαφῶς, ὥστε τινος αὐτῶν ἡνῶει περὶ τινος ὁμίλει, τοῦ ὁποῦν ὅμως ὡς εἴπομεν, δὲν ἡδύνετο νὰ ἐνθυμῇται τὸ ὄνομα. Ἐκ τῶν τῶν πολλῶν ἐπιθέτων τοῦ διανακαταστήσῃ γνωστὸν τὸ πρόσωπον, περὶ οὗ αὐμῖλει, ἀνέρερε τὴν μορφήν του, τὰς ἰδιότητάς καὶ τὸ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ. Το αὐτὸ ἐποίησε καὶ εἰς τὰ φυτὰ, ἀναφύων τὸ σχῆμα καὶ τὸ χροῖμα αὐτῶν πρὸς διάκρισιν τοῦ ὀνόματος τοῦ φυτοῦ. Καὶ εἴαν τῷ ἐργασίῳ τινος τὸ ὄνομα διανατὸ ἰδῇ καὶ νὰ τὸ ἐνθυμῇται, τὸ ἀνεγνώριζε μὲν, ποτὲ ὅμως μόνος τοῦ δὲν τὸ ἀνεκάλει εἰς τὴν μνήμην του. Τοιοῦτον τι συνέβη ἐσχάτως καὶ εἰς τὸν διατρεπῇ τῆς φιλολογίας. Καθηγητὴν Παπασπλιώτην ἐν Ἑλλάδι ἀπολέσαντα καθ' ὁλοκληρίαν τῆς μνήμης καὶ κρίσεως τὴν διακεκριμένην ἐκείνην δύναμιν, καὶ ἥν συνέγραφε τὴν ἀξία μελέτης ἐκείνην Γραμματικὴν του, καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς Ἑρρασιδῆν τὸν καὶ εὐφάνταστον ἐκεῖνον ποιητὴν τῆς Χίου δούλης, θανόντα ἐν σμικρῷ καὶ ξένον ὅλως καταντήσαντα τῶν περιπύστων ἔργων του κατὰ τὸ διάστημα τῆς πνευματικῆς ἐκπτώσεώς του! Ἰδοὺ ἡ ἐκπτώσις τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλ' αἱ δυνάμεις αὗται τῆς ψυχῆς, τὰς ὁποίας μόνον ὡς εἴπομεν αἰσθανόμεθα καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι συγγρόνως τὸ σύστημα τοῦ νοῦς ἡ τοῦ πνεύματος ἡμῶν πῶς εἶνε δύνατον νὰ σχετίζονται μετὰ τοῦ σώματος ἡμῶν; ἡ μᾶλλον τίς τρόπον συνδέεται τὸ σῶμα μετὰ τῆς ψυχῆς; Ἡ ψυχὴ λέγειμεν κοινῶς ὅτι κατὰ τὰς στοιχμας τῆς τελευταίας ἐκπνοῆς δεκλῶν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ ὑπέρχεται. Εἶνε ἄρα γε τοῦτο ἀληθές; Πᾶσαι αἱ ἀποτυπώσεις εἰς τὰ αἰσθητήρια τοῦ σώματος γίνονται διὰ τῶν ὀλικῶν νεύρων αὐτοῦ τὰ ὁποῖα εἶνε σύστημα πολὺπλοκον καὶ λεπτότατον ἐξηπλωμένων καὶ ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἐπὶ τῶν νεύρων τούτων, ἀφοῦ γείνηται ἡ προσβολὴ κατὰ τὴν ψυχολογίαν ἡ τὴν φιλοσοφίαν, ἡ προσβολὴ αὕτη διὰ τοῦ νεύρου μεταβαίνει εἰς τὸ ἀρμόδιον αἰσθητήριον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ὅπου φαίνεται ὅλα τὰ αἰσθητήρια συγκεντροῦνται, καὶ τότε ὁ ἀνθρώπος ἐννοεῖ τί συμβαίνει αὐτῷ. Ἀλλὰ τίς διατάσσει νὰ γίνηται ἡ ἀνάλογος προσβολὴ ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου νεύρου καὶ νὰ μεταβαίνει εἰς τὸ ἀνάλογον αἰσθητήριον ἀνάλογος αἰσθητής; Μόνῃ ἡ ὕλη δηλονότι δύναται νὰ ὀνείσῃ ἀπ' ἐαυτῆς σκρόπιμον ἐνεργείαν καὶ σκόπιμον ὁργάνωσιν εἰς ἐαυτήν; Ἐν ἄλλαις λέξεσι, ἡ ὕλη ἡ τὰ νεῦρα αὐτὰ δύνανται νὰ αἰσθάνονται τὴν ὑπαρξίν των, ν' ἀντι-

λαμβάνονται τὴν ὑπαρξίν των ἄλ-
λων ὄντων, καὶ διακρίνεται μετὰ
ἐν αὐτῶν σχέσεις καὶ τηροῦν ἐνθυ-
σιν τῶν παρελθόντων, καὶ ἔχουσι συν-
αίσθησιν τῶν ἀλλοιωτέων, αἵτινες γί-
νονται εἰς αὐτο, ὡς καὶ τῶν πράξεων
καὶ κινήσεων των; Οὐχὶ βεβαίως.
Ταῦτα πάντα εἶνε καὶ πρέπει νὰ ἦναι
τέλος ἐνέργειαι ἑτέρου τινός ὄντος, καὶ
τὸ τοιοῦτο ὄν ἐστὶν ἡ ψυχὴ. Πῶς ὁ-
μως ἐπὶ ἀναλαμβάνω, αὕτη συνδέεται
μετὰ τοῦ σώματος καὶ αἱ ἐνέργειαι ἡ
αἱ δυνάμεις αὐτῆς πῶς ἐνεργοῦσιν ἐπὶ
τῶν χεύρων ἢ τῶν αἰσθητηρίων ἡμῶν;
Πῶς αὕτη ἐπηρεάζει ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ
ἡ ὕλη τὰ ἀναπλύνει ἐπὶ τῆς ψυχῆς; τοῦ-
το εἶνε ζήτημα ἀκατάληπτον εἰς τί τι
εἰς τὴν ἀσθενῆ φύσιν τοῦ ἀνθρώπου.
Ἐκ τούτου ὁμως πῶποτε δὲν ἔπεται
ὅτι καὶ δυνάμεθα νὰ φιλονεικῶμεν
τὴν ὑπαρξίν τῆς ψυχῆς, ἥτις μαρτυ-
ρεῖται ἀνεκτικῶς ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν αὐ-
τῆς, ἐκτός των ἄλλων ὅσα προηγυ-
μένως ἀνερέρομεν καὶ ὅσα ἡ φιλοσο-
φία συσσωρεύει πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑ-
πάρξεώς τοῦ αὐτοῦ τοῦτου ὄντος.
(ἀκολουθεῖ.)

B. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἡμεῖς Κ. Μανουρίδης, Πρόξενος
τῆς Ἀ. Μεγαλειότητος ἐν Κύπρῳ προσ-
καλούμεν τοὺς ὀκνεύοντας τοῦ ἀποδιδώ-
σαντος ὑπηρεσίῳ Ἑλλήνων Κωνσταν-
τίνῳ Ἀρώνῃ, ὅπως ἐντός δέκα τεσσά-
ρων (ἀριθ. 14) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν
εἰς τὸ Πρόξενεῖον τὰς ἀποδείξεις τῶν
ἀξιώσεων των, ἄλλως παρελθούσης
τῆς προθεσμίας ταύτης πᾶσα ἀξίωσις
αὐτῶν θελεῖ ἀπορρίπτεσθαι ὡς ἀπα-
ράδεκτος.

Ο Πρόξενος τῆς Ελλάδος
Κ. Α. ΜΑΝΟΥΡΙΔΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Βροχαὶ σχεδὸν ἀδιάκοποι ἀπὸ ἡ-
μερῶν πέντε, οὕτως ἐν Ἀθήναις ἀναγκαί-
αι, ὡς εἰκόζομεν, διὰ τὰ σπικρὰ, ἀλ-
λά συγχρόνως ἔχουσι καὶ ἰκανὰ ψυχρὴν.
Ἄλλ' ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ ψυχρὸν
εἶνε ὀδυρότατον, σήμερον δὲ τῇ πρωί-
ᾳ ἐβάνησαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ γιό-
νων πλὴν τοῦ Ὀλύμπου καὶ οἱ μόλις
δίωρον ἀπέχοντες ἀπὸ τῆς Ἀθήνας
λόφοι. Καὶ ἐν Λευκωσίᾳ δὲ καὶ ἐν τοῖς
πείρξ ἐδρεζεν οὐκ ὀλίγον.

—§—

Τὸ παρελθὸν σάββατον περὶ ὥραν
3ην μ. μ. συνεκροτήθη συνέλευσις ἐν
τῷ ἐν Ἀμμοχώστῃ διοικητηρίῳ ὑπὸ
τὴν πρεσβείαν τοῦ διοικητοῦ, ὅπως
κανονισθῶσι τὰ τῶν αὐτοῦ ἐπιτελο-
μῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπερασίᾳ νὰ γαίνωσι
πρὸ των ἐπιτελομῶν Λευκωσίας. Ἐ-
πὶ τούτῳ δὲ συνηγορήθησαν ἐκ των
παρασπόντων 30 στερελινά.

—§—

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης δευ-
τέρας ἐδόθη μουσικὴ συναυλία ἐν Λευ-
κωσίᾳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Με-
γαλοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς λαϊκῆς Σύν-
δαλ. ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ πρωτεύοντι ἀγ-
γλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τούτῳ
εἶχε διασκευασθῇ καταλλήλως ἡ ὑπὲρ
τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς νήσου
αἰθούσα, κοσμηθεῖσα μόνον ὑπὸ ἀγ-
γλικῶν σημαιῶν. Κατὰ τὴν συναυλί-
αν ταύτην παρευρέθη καὶ ἡ Α. Ἐξο-
χότης ὁ ἄρχων τῆς νήσου, ἔλαβον
δὲ μέρος ἡ λαϊκὴ Σύνδαλ. ἡ κυρία
Σμιθ, ἡ κυρία Σίγαρ, ἡ κυρία Tho-
mas, οἱ κ. κ. Γλῶσσον, Κέιτ καὶ Θ.
Μαυροκυρδᾶτος καὶ ὁ αὐτοῦ παρ-
επιδημῶν καλλιτέχνης κ. Βούλγα-
ρης. Πλὴν των κυβερνητικῶν ὑπαλλή-
λων προσήλθον καὶ πλείστοι ἐκ των ἡ-
μετέρων, ἐν οἷς καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ
Γυμνασίου. Ἐφάλησαν μετ' ἐπιτυχί-
ας διάφορα ἄσματα καὶ ἐπαίχθησαν
ἰκανὰ τεμάχια διασκευῶν μουσικῶν
ἐπὶ κλειδοσυμβόλου, μανδολίνου καὶ
κιθάρας. Ο κ. Βούλγαρης ἐτελείετο
μετὰ σπανίας τέχνης καὶ δεξιότητος
τα δυσκολώτερα τεμάχια ἐπὶ των δύο
τελευταίων ὄργάνων προκάλεισε τὰ
ραγδαίᾳ χειροκροτήματα καὶ τὸν εἰ-
λικρινῆ ἐπαινον των παρασπόντων.
Ἀλλ' ὅτι ἰδίᾳ ἐξετελέσθη μετὰ μονα-
δικῆς ἐπιτυχίας ἦτο τὸ Tannhauser
τοῦ θεοῦ Wagner, ἔπερ ἤδυνάτο νὰ
ἐκπληρῇ καὶ θαυεῖς μύστος τῆς θεί-
ας τοῦ Ἀπόλλωνος τέχνης.

—§—

Φαίνεται ὅτι τὸ πέρυσιν ὑπὸ Ἀρ-
χιεπισκόπου ἐργατῶν ἐξερυθρὴ ἄλλας συν-
ελήθη διὰ τὴν Τουρκίαν διότι ὁ τὰς
τῆς ἐνταῦθα ἀρτίως τοῦ κ. Char-
naud, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Σμύρῃ κα-
ταστήματος τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς
Τουρκίας, σχετίζετο πρὸς τὴν ἐξήγησιν
τῆς εἰς Τουρκίαν (Συρίαν) ἐξαγωγῆς
ἐκπομπῶν των ὀκνῶν ἄλλας.
Πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ κ. Charnaud
συνιστοῦσε καὶ περὶ τῆς φορολογίας
τοῦ ἄλλας.

—§—

Αἱ ταινίαι των 10 παράδων ἐβλα-
σαν εἰς τὸ τοχυδρομικὸν Ἀδριατικόν
ἐκ τελευτῇ δὲ ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς 1ης
Ἀπριλίου 1894. Ἡ σφραγὶς εἶνε ἐρυ-
θρὰ καὶ ὁ χάρτης θυμῶς των ἄλ-
λων ταινιῶν.

—§—

Οἱ φανοθραύσται ἐν Λευκωσίᾳ εἰς
τὴν ἀήμερησίαν διάταξιν κατὰ τὴν
συνήθη ἐκφρασιν των αὐτοῦ συνα-
δελφῶν. Τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας ἐ-
θροκρήθησαν ἐπὶ τῶν φανῶν συνελήθη
δὲ πρὸς πᾶσαν προσδοκίαν, ὡς λέγεται,
εἰς νίκην τῆς νυκτός.

—§—

Ο Γραμματεὺς, προσαχθεὶς τὴν πα-
ρελθούσαν ἐβδομάδα ἐνώπιον τοῦ ἐν
Πάτρῳ συνεδριάσαντος ἀπογοητευτικῶς
ἀπεδείχθη δι' ὅκτω μερῶν ὡς
φρονεῖς τοῦ μουδίου Ἀπριλίου, διό
καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

—§—

Καὶ ἐν Ὁρᾷ κατὰ τὴν ἐπίτειον
των τριῶν ἱερογῶν ἐτελείσθη ἐν τῇ
αὐτοῦ Ὁρατεῖᾳ Σχολῇ, κοσμηθεῖσθαι
λίαν φιλοκάλως διὰ μουσικῶν, ἡ συν-
ήθης δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς
ὁποίας ἐδιδάσκαλος κ. Στυλ. Ἰωαν-
νίδης ὡμίλησεν ὀλίγα τινὰ κατάλλη-
λα τῇ περιστάσει, ἀναπεμφθεῖς τῶν ζῶ-
ντων ζητωκραυγῶν ὑπὸ τοῦ συρρέ-
σαντος πλήθους ὑπὲρ των Ἑλλήνων
Βασιλέων, τοῦ διαδόχου καὶ τῆς ἐ-
νώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ ἑλληνι-
κοῦ βασιλείου.

—§—

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην κατέ-
πλευσεν ἐνταῦθα τὸ ἀγγλικὸν ἀτμο-
πλοῖον «Norman Prince» τῆς εταιρεί-
ας Prince Line ἐκ τῆς διώρυγος τῆς
Μαγχεστρίας δι' Ἀλεξανδρείας καὶ
Συρίας καὶ ἀνεχώρησε τὴν νύκτα τῆς
χθὲς εἰς Λεμεσό, Ἀλεξάνδρειαν καὶ
Λούβ, ἀπὸ παρελθόντος περὶ τῶν 100
τόνους χαρσιῶν καὶ 50 φανοχώ-
ματος.

Τὴν πέμπτην ἐβόλεσε τὸ «British
Prince» τῆς ἰδίας εταιρείας, πρὸς τὸν
ἐξ Ἀμμοχώστου καὶ Ἀμμοχώστου, ἀπὸ
δὲ παρελθόντος φαντοῦ ἀνέχωρη-
σε τὴν ἐπίπλευσιν περὶ μεσημβρίαν εἰς
Λεμεσό, Τρίπολιν, Ἀκρί, Ἀλεξάν-
δρειαν καὶ Λιβερπούλην.

Ἀύριον φθάσει τὸ «Wensleydale»
ἐκ Λονδίνου, λίαν δὲ προσεγώς περι-
μένεται τὸ «Iron Prince» ἐκ τῆς διώ-
ρυγος τῆς Μαγχεστρίας.

Εἰς ἀληθῶς εὐχάριστον, ὅτι χάρις
εἰς τὸν συγχρόνῳ κατάπλου των ἀτμο-
πλοίων τῆς «Prince Line» ἀνεπτύ-
χθη πυκνὴ συγκοινωνία μετὰ τὴν Κύ-
προν καὶ των κυριωτέρων λιμένων
τῆς Εὐρώπης, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἱταλικοῦ καὶ
τῆς διώρυγος τῆς Μαγχεστρίας, ἐξ ἧς
νῦν αἱ κυριώτεραι εἰσαγόμεναι πραγ-
ματεῖαι κομίζονται κατ' εὐθείαν.

—§—

Ἐπὶ ἀνέκαμψιν ἐξ Αἰγύπτου, ὁ Πα-
νός Ἀρχιεπίσκοπος Χαρίτων, ἀπελ-
θὼν, ὡς γινώσκον, πρὸ τινος εἰς τὴν ἐ-
ξωτερικὴν πρὸς συλλογὴν ἐργῶν ὑπὲρ
τῆς ἀποτερρωθείσης Μονῆς Μαχαριᾶ.

—§—

Ἐπαγγέλλεται τὴν παρελθούσαν ἐβδο-
μάδα ἐξ ἱταλίας ὁ κ. Παύλος Α.
Δανδολος, ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν πε-
ρίπου ἐν τῷ αὐτοῦ στρατῷ.

—§—

Ἐν ἡλικίᾳ 31 ἐτῶν ἐτελεύτησε τῇ
10 Φεβρουαρίου ἐνταῦθα ὁ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΔΡΗΣΤΟΥ

λεῖψανον πῶ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας
τῆς Ἑλλάδος ἀγωνισαμένων.

Ο μακαρίτης ἦτο τετιμημένος διὰ
τῶν παροσχῶν, λίαν δὲ φιλοστέ-
ως ἐμερίμνησε περὶ τῆς μορφώσεως
των τέκνων αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἡ μεγαλη-
τέρα αὐτοῦ θυγάτηρ κυρία Εὐθυμία
Γ. Εὐστρατίου διευθύνει ἀπὸ ἐτῶν πᾶ-
ν εὐδοκίμως τὸ ἐν Ἀθήναις Παρθε-
ναγωγεῖον.

Πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάν-
τος ἀνδρὸς ἐκφράζοντες τὰ εἰλικρινῆ

ἡμῶν συλλυπητήρια, αἰτούμεθα ὅπως ὁ
Ἰψιστος κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐν σκηναῖς δικαίων.

Δέσποινα σεβάστη καὶ ἐνάρετος ἑλ-
κουσα τοῦ γένους ἐξ ἐνός των ἀρχαίων
διαπρεπῶν οἴκων, τῆς πρωτεύουσας, ἡ
ΙΟΥΛΙΑΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ἐτελεύτησεν ἐν προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ
τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τρίτης
ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ κηδεία αὐτῆς ἐγένετο μετὰ πρε-
πειπτάτη τὴν ἐπίπλευσιν περὶ ὥραν 3 μ.
μ. ἐν τῷ ναφ. Ἀγίου Ἀντωνίου, χορο-
στατούντος πάντος τοῦ κλήρου τῆς
πόλεως, τὰς ἀρετὰς δὲ αὐτῆς ἐξέπρε-
ν ἐν ἐπικηδείᾳ λόγῳ ὁ κ. Γ. Καλὸς α-
ρις.

Ἡ μακαρίτης ἐβόηθη προθύμως τοὺς
πάσχοντας, εὐεργέτησε δὲ διὰ κληρο-
δοτήματος τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστή-
ματα Λευκωσίας, διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
θανάτου αὐτῆς ἐκλείσαν εἰς ἐνδείξιν
πένθους καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀπο-
θανούσαν.

Ἦτο ὁ Ἰψιστος νὰ κατατάξῃ τὴν
ψυχὴν αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Ἐάν πολλοὶ κλεινοὶ ἐν τοῖς ρυπαρο-
γράφοις ἐγώρῳ, ὅτι διὰ τοῦ ὑβριστι-
κοῦ καλαμῶ των οὐδὲν ἄλλο κατόρ-
θουσι ἢ ὅτι παρέχουσι πιστὴν εἰκόνα
τῆς καταθρόνης ψυχῆς των, οὐδὲν
ἄλλο θὰ ἐπραττοῦν ἢ ἐρράττοντες θὰ
ἐθρῶνον καὶ θὰ ἐρρίπτουν μακρὰν τὸ
προδοτικὸν τοῦ χαρακτῆρος των ὄρ-
γανον καὶ θὰ ἐκάλυπτον τὸ πρόσωπον
ἐξ αἰσχύνης.

Ἡ πρῶτα νομίσματα. Ἐγένετο
καὶ ἄλλοτε ἐν δέοντι μέτρῳ ὁ χαρα-
κτῆρικός των παρνοϊκῶν ἀνθρώ-
πων, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἐάν προσέ-
σωμεν συμπληρωματικὰ τινὰ δὲν ἔ-
παρῶμεν εἰς τὸν προσοικτὴ ἀναγνω-
στὴν. Ο παρνοϊκὸς διαλαλεῖ καὶ
κηρύττει, ὡς ἄλλος κηρύττει, ὅσα ἔχει ἐ-
πὶ τῆς φύσεως νομίζει ὅτι εἶνε εὐνοῖα,
εὐφροσύνη, χαρίεις, ἀποκαλεῖ μετὰ
καυχῶς συνεδρήσεως τὸν δαίμονα ἢ δαί-
μονα οὕτως ἢ ἄλλως (οὐχὶ κολακευτι-
κῶς βεβαίως, ἐάν δὲ παραλείπωμεν
τὰς ὕβρεις, αἵτινες φέρονται εἰς τὸ
στόμα αὐτοῦ, πρᾶττομεν τοῦτο ἀπλῶς
ἐκ σέβας πρὸς τὸν ἀναγνώστην, ὅν
δὲν ἐιδιόχρητὴν νὰ αἰσθῆται ὁ παρνοϊκὸς
ἀνθρώπος, μετ' ὅλας τὰς ἀξιώσεις, ὅς
ἔχει νὰ διδάξῃ τὴν ἡλικίαν!) Ο παρ-
νοϊκὸς πρὸς τοὺς θεωρεῖ ὡς προ-
ρισμὸν τοῦ νὰ γαυρῇ καὶ νὰ ἐπαίρηται
ἐπὶ δογμικῶν μαχαιρῶν ὡς νικη-
τῆς, οὐδυνῶς δὲ παράδοξον εἶνε ἐάν
συγχρόνως κλαίῃ καὶ ὀδυρῆται ἐπὶ ἀ-
νοήτοις καὶ ἀσάφους ἐχρήσις!

Βλέπατε πόσον γελοῖον μορφοῦται
ὁ εἶνε ὁ παρνοϊκός;

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' ἐκθεσιν τοῦ ἐν Σοφίᾳ Πολιτ. πράκτορος τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Γρέκωφ ἐζήτησε, ὅπως συναφθῇ ἰδιαιτέρα ἐμπορικὴ σύμβασις τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἑποίας συμβάσεως νὰ κανονισθῶσιν ἄλλως τὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐλληνικῶν προϊόντων καὶ τῆς ἐκ Βουλγαρίας εἰσαγωγῆς. Ἡ μετὰ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἐμπορικὴ σύμβασις ἐπαύσεν ὀρισταμένη ἀπὸ ἐτῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σύμβασις μετὰ ἄλλων κρατῶν, ἀνεξαρτήτως δὲ τούτων ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐζητεῖ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμφωνίαν.

Σχετικῶς πρὸς ταῦτα γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις εἶχεν ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Σαδράνιαν νομοσχέδιον περὶ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου δι' οὗ τροποποιῶνται οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Βουλγαρίαν δασμοὶ τῶν ξένων προϊόντων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐλληνικά. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον ἀπερρίφθη.

ἐκτὸς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος καὶ ἐμπορικοῦ τινος οἴκου τὰ ἐξῆς τὰ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ἀπληθύνει ἀντὶ τῶν μικρῶν ποσῶν τῶν 4, 794 λίτρων στερεῶν καὶ 17 σελινίων, ἧτοι 119,871 φράγκα χρυσῶν.

ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΣΧΙΣΤΗΣ
Ἡ ἀστυνομία τῆς Οὐασινγκτόν περιήλθεν εἰς ἀπελπισίαν συνεπείρ τῶν κατορθωμάτων κακούργου, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀλκώβου τοῦ σχίστου, διότι οὐτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐτε ἄλλο προσωπικὸν γνῶρισμα κατωρθώθη. Ὁ ἀνακλυσθὴς τὰ κατορθώματα δὲ αὐτοῦ εἶναι ἄρτια ἀναμνηστικὰ διὰ τὸ πρωτότυπον μόνον αὐτῶν. Ὁ πᾶς ἄλλος ληστής καὶ Ἰάκωβος ὁ σχίστης εἰσέρχεται εἰς οἴκους πλουσίων, ἀλλ' οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἀκούμενος εἰς τὸ νὰ κόπῃ παραπετάσματα καὶ τὰ τραπεζομαζοῦλα εἰς τεμάχια, νὰ μετατρέπῃ εἰς ῥάκη τὰ καλύμματα τῶν κλειδοκρυβίων καὶ νὰ καταβράσῃ ὅρα περισσώτερα δύναται ἐπιπλα, χωρὶς νὰ ἐμποιήσῃ κρότον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ.

ΤΑΚΤΙΚΗ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίης, συστήσας δι' ἀμαζῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τὸν Λάρνακος - Ἀμμοχώστου. Αἱ ἀμαζαὶ τοῦ κ. Ἐμφιετζίη δισκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἱππῶν πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμὰς εἰσιτηρίων ἀπιστεῦτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακί ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν Γ. Δημητρίου.

Εὐρίσκειται εἰς πλειστηριασμὸν ἡ

λαν, διὰ τοῦτο ἐθεώρησα φρόνιμον νὰ προμηθεύω μίαν ἀμαζὴν ἵνα τὸν ἐπαναφέρω προσήκοντως εἰς Λισδῶνα.

— Αὐθιγὰ, ἀπεκρίθη ὁ ξενόδοχος, χαίρων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ. Περιττὸν νὰ ζητήσω μακρὸν ὅτι χραιζέσθῃ. Τὸ ἔχω πρόχειρον. Ἡ ἀμαζὴ εἶνε εἰς τὴν αὐλὴν μου, ἡ δὲ χύσις ἐνταῦθα τοῦ σταύλου. Δυνάμει προσέτι νὰ δώσω πρὸς ἐθελήσαντας ἄνθρωπον διατελούμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, εἰς δὲ δύνασθε νὰ ἐγγεγραφήσῃτε μετὰ τὴν ἀδείαν σας εἰς Λισδῶνα, τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ κρίνητε εὐλογον διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς ἀμαζῆς μου. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι...

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἔχει καλῶς. Βλέπω ὅτι εἰσθε ὁ μακαριώτερος τῶν ξενόδοχων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θέλετε μείνῃ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς πληρωμῆς μου. Ἀλλ' εἰπατέ μοι, παρακαλῶ, δύνασθε νὰ εἴμαι ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον σας;

— Μὴ ἀμφιβάλλητε περὶ τούτου, κύριε μου. Εὐρύτης, εὐποσιγάρρος, ἐπιδίδωτε.

— Ὡ! οἷς ἐρριζοῦμαι εἶνε πολλὸ ἄξιον.

— Καλὰ, τώρα εἰπατέ μοι, πῶς ὀνομάζεται ὁ ἐξάδελφός σας τῶν «Κλειδῶν» τοῦ ἀγίου Πέτρου;

— Ὀνομάζεται Ἰερώνυμος Μαχίδος. Εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ ἐκ πατρὸς θεοῦ μου. Ἐγὼ, εἶμαι ὁ Ἰωσὴφ Μαχίδος, πρὸς διακρίσιν δὲ μετὰ τῶν ἡμῶν, λέγουσι γενικάς. Ὁ Μαχίδος τοῦ Μεγάλου ἀγίου Ἀντωνίου, καὶ ὁ Μαχίδος τοῦ Κλει-

κατὰ τὴν συνακίαν ἀγίου Ἰωάννου διόροφος οἰκία τοῦ Μουσταφᾶ Μασχέρ ἐφένδῃ, υἱοῦ τοῦ Ἰμδραχίμ ἐφένδῃ, καδδῇ, ἔχουσα ἐξ δωματίων, ἐν μαγειρείον, δύο ἡλιακοὺς, μικρὸν κήπον με δεξιαμένην, θέλει δὲ παραδοθῇ ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 15)27 Μαρτίου 94 διὰ τοῦ κήρυκος κ. Φλ. Δανδέλου.

Ἐν Λάρνακί τῇ 1)13)2)94.

ΤΡΕΞΑΤΕ, ΤΡΕΞΑΤΕ!

Εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΚΛ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ

ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛᾳ

ΟΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ

ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τούδε εἰσυχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμού.

ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ-

ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.

ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ-

ΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL,

ΔΗΜΗΤΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Γ. Χ. Παντελίδου εὐρίσκειται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἑξαίρετου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμού. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ἐκτός τῶν διαφόρων ἄλλων διδασκτικῶν βιβλίων εὐρίσκονται καὶ αἱ γραμματικαὶ τῶν «τεσσάρων διδασκάλων» πωλούμεναι γυνδρικῶς μὲν τὸ α' τεύχος πρὸς γρ 4 1)2 καὶ τὸ β' 6 1)2, λιανικῶς δὲ τὸ πρῶν τεύχος πρὸς γρ 5 καὶ τὸ β' 8.

Εὐρίσκειται ἐπίσης πλουσία συλλο-

γὰν τοῦ ἀγίου Πέτρου. Ὁ ἐξάδελφός μου εὐτοὶ εἶνε πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ὑποχρεωτικὸς. Δύνασθε τὸ πᾶν νὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς αὐτόν. Ἐλπίζω δὲ νὰ μοι δώσῃτε αὐτὸν εὐχάριστα εἰδήσεις, ἐπιστρέφοντες μετὰ τοῦ καλοῦ ἀγαπητοῦ θεοῦ σας.

— Τὸ ἐλπίζω, ἀλλὰ, παρακαλῶ, σπεύσατε νὰ μοι προτείνωσθε τὴν ἀμαζὴν.

— Τρίγῳ νὰ δώσω τὰς διαταγὰς μου, αὐθιγὰ. Μείνον ἔχετε ὑπομονήν, δι' ὀλίγον ὥραν, ἵνα δώσω κριθὴν εἰς τὴν ἡμίονόν μου, καὶ τότε δύνασθε νὰ ἀπέλθῃτε ἐπὶ τὴν θηλήν.

Μετὰ ἡμίσαιαν περίπου ὥραν, ὁ Σιβασιτινὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἀμαζὴν τοῦ Ἰωσήφ Μαχίδου, καὶ ἐκάθισεν παρὰ τὸ πλεῦρον τοῦ Μιγέλ Ἐγεβαριὰ διευθύνοντες μετὰ δεξιότητος τὰ ἡνία τῆς ἡμίονου.

III.

Ἐν τούτοις ὁ δευματοπρόδρομος ἐξηκολούθει ἡρώχως τὸν δρόμον τοῦ, καὶ δὲν εὐρίσκειτο πλέον εἰμὴ μίαν λεύκαν περίπου ἀπόστασιν ἐκ τῆς Οὐγγάλας, καὶ τὴν στιγμήν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἀπερχόμενος τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Μεγάλου ἀγίου Ἀντωνίου, ἐτίθετο ἐκ νέου ἐπὶ τὰ ἵγνη του.

Ἐνῶν δὲ ἔσπρινε πρὸς κακίαν τὰς εὐλογίας τοῦ καὶ ὅσον ὁ ἀρχαῖος συνήγορος τοῦ Θωμαί Σιλβὰ, ἀνιπλάττεν ἐν τῷ παιδρῷ πνεύματι του χίλια ὅσα ὀνειροπολήματα. Ἄτινα ἤλπιζε νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντὸς ὀλίγου.

Ὡς αὖτε ἀκοντίζοντες ἀρίστα ἐπὶ τὴν εἰς τὰ

γῆ διὰ γραφικὴν ἐργασίαν, φάκελλοι καὶ χαρτόνια δι' ἐπισκεπτήρια, πρῶτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστὸς διὰ βιβλιοδέτας καὶ ἀπορροφητικὸς χάρτης.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφορν» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγουστάς Κ. Χαραλαμπίδου ἡνικήθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίδος, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσι δωμάτια ὑπνίου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τούτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότητος καὶ ἐκτακτος περιποίησις, διό οἱ πελάται ἐστῶσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΥΠΟ

Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ Τῇ ΒΑΣΕΙ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ 2 1)2 γρ. ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ἐνταῦθα, εὐρίσκειται δὲ καὶ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κ.κ. Δ. Πετρίδου καὶ Ε. Μεγαληλίδου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἰπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ξενοδοχείον τῶν Κλειδῶν τοῦ ἀγίου Πέτρου.

Ἐκεῖ μετὰ πολλῆς εὐφραδείας ἐπανέλαθεν εἰς τὸν Ἰερώνυμον Μαχίδον ὅσα διηγήθη εἰς τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ Ἰωσήφ, φροντίζων νὰ συνοδεύῃ τοὺς λόγους τοῦ διὰ νέων πρὸς τιμὴν τοῦ τίτλων.

Ὁ νέος ξενόδοχος ἀπὸς ἔλαβε τὴν εὐλογίαν τοῦ ἀγίου ἀνθρώπου καὶ συνωκειώθη, οὕτως εἰπεῖν μετ' αὐτοῦ, τὸν παρεκάλεσε νὰ γείνη ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του παιδὸς τὸ ὅποιον εἶχε γεννηθῇ πρὸ τινων ἡμερῶν.

— Εἶνε ἄρρεν; ἐπευσε νὰ ἐρωτήσῃ ὁ σιβασιτὸς Ἠγεμόνος.

— Καί, αἰδεσιμώτατε πάτερ, ἀπεκρίθη ὁ εὐπιστος ξενόδοχος εἶνε ἐν πολὺ ζωτῶν παιδίον, ἄρρεν.

— Εὐχαρίστως τότε, διότι ἐν ἧτο θῆλυ δὲν θὰ ἦδυνάμην νὰ τὸ βαπτίσω.

— Δικτὶ; αἰδεσιμώτατε πάτερ.

— Διότι κανονισμός τις τοῦ ἐκλεκτοῦ ἡμῶν κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀπόχας, ἀπαγορεύει αὐστηρῶς εἰς τοὺς πατέρας νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀνάδοχος εἰς παιδίον γυναικείου φύλου.

— Ὡ! πόσον λοιπὸν χαίρω ὅτι ἡ σύζυγός μου δὲν καὶ ἐδώρισε κόρη.

Ἀπὸ λοιπὸν εἶνε ἄρρεν δύναμαι νὰ ἐλπίζω ὅτι...

— ἔχετε τὸν λόγον μου.

— Λοιπὸν, αὐτὸν εἰς τὰς δέκα ὥρας ἐάν διήλ-

τε...

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τὸ ζήτημα τῶν κινουμένων τραπέζων δι' ἐπιθέσεις τῶν χειρῶν ἀπαιχθολῶν τούτων περιέρχεται, τελευταίως δὲ «αἰχμητικὸς» τις τῶν μεταλλείων ὁ Βουλγαρὸς Φίσεβα, δημοσιεύει ἐφ' ἧς τὸ φαινόμενον. Ὁ Φίσεβα, παραδέχεται ἀδυστάτως ὅτι ὑπάρχει τὸ φαινόμενον καὶ δεύτερον ὅτι σήμερον δύναται νὰ ἐξηγηθῇ φυσικῶς. Τὸ ἐξηγεῖ δὲ, λέγει, διὰ τῆς ἡγεστατικῆς, διὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ ἡγεστίνου πρὸς τὰς δονήσεις, πρὸς τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὰ λοιπὰ. Ὅταν χεῖρες ἐπιτίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης παράγεται μεταβίβασις ὁδότης, προερχομένη ἐκ τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀγγείων ἡ ὁδότης αὐτὴ κατ' ἀρχὰς μικρὰ, ἐν ἐπαναληφθῇ καὶ μάλιστα διὰ πολλῶν χειρῶν, κατανοεῖ τὴν βεβαιότητα καὶ ἡ τραπέζα ἐκτελεῖ τὰς γνωστάς κινήσεις.

ΕΞΟΔΑ ΔΙΚΗΣ.

Εἰς δικὴν πυνὴ διεκλήθησαν τελευταίως με-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ»
Η ΠΡΩΤΗ

ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατὰ μετάρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡᾳ

ΚΕΦ. V.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ
ΚΛΟΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

I.

Ὁ Σιβασιτινὸς ἐγυμνάσθη ἐν μεγάλῃ βίᾳ, εἰς τὴν ἐξήλθε τοῦ ξενόδοχου. Ἀπὸς ἔκπαι βήματα τινα ἐν τῇ ὁδῷ, αἰρὼν ἐσση καὶ ἔρριπτο σκεπτόμενος, ὡς εἰ ἦτορ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν τινα. Διετίλειπεν οὕτω περὶ τὸ ἐν τέλει τῶν ὥρας, ὅτε καὶ ἐπανέστρεψεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐνθα ἐγυμνάσθη, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ξενόδοχον:

— Ἐλάθην ἀπόρκασιν τινα, ἧτις δὲν εἶνε κακῆ. Ἦναι δὲ μοι προμηθεύσθητε μίαν ἀμαζὴν σκεπαστήν, καὶ μίαν καλὴν ἡμίονον. Ὁ δὲ πληρώσω ὅτι εἶνε, χωρὶς νὰ συζητήσω τὸ τίμημα. Ἐπειδὴ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν φράξιν ταύτην ὅτι εἶναι καλὴν μὴν εἶναι εἰς τὴν Οὐγγά-